

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2015. év június hó 29. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lőfegyverrel visszaélés büntette miatt ... ellen indított büntetőügyben a Salgótarjáni Járásbíróság 1.B. 295/2014/35. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy szabálysértési elzárásba a vádlott által 2013. augusztus 17.napjától 2013. augusztus hó 18.napjáig őrizetben töltött időt beszámítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 6.680.- (hatezer-hatszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles viselni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Salgótarjáni Járásbíróság 2015. év február hó 18.napján kihirdetett fenti számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki lőfegyverrel (lőszerez) visszaélés büntetében (Btk. 325. § /1/ bekezdés a/ pontja), ezért őt, mint többszörös visszaesőt 3 évi szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani. A bíróság a kiszabott fegyházbüntetésbe beszámította a vádlott által 2013. december 5.napjától 2015. február 18.napjáig előzetes fogva-tartásban töltött időt.

A Salgótarjáni Városi Bíróság 5. Bk. 466/2012/2. számú összbüntetési ítéletével alkalmazott 2 év 3 hónap 15 nap fegyházbüntetés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette és megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A vádlottat az ellene 1 rendbeli lőfegyverrel visszaélés büntette (Btk. 325. § /1/ bekezdés a/ pontja) alól - bűncselekmény hiányában - felmentette és megállapította, hogy ... vádlott elkövette a lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértést (2012. évi II. törvény 183. § /1/ bekezdés b/ pontja), ezért vele szemben 60 nap elzárást szabott ki.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, illetőleg kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott elsősorban felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A törvényszék nyilvános ülésén tett nyilatkozatában a védő a fellebbezést változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem a súlyának megfelelően értékelte azokat a körülményeket, melyek a vádlott előéletére és befolyásolhatóságára alapozva lehetővé tették, hogy szándékosan megvalósítsa ezen bűncselekménynek a tényállását. A védő az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, elsősorban a vádlott felmentését, másodsorban a büntetés enyhítését indítványozta.

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 540/2014/2. BF. számú átiratában a fellebbezéseket alaptalannak tartotta és az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

A törvényszék, mint másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozatot a Be. 346. § /1/ bekezdése szerinti jogkörében eljárva, a Be. 348. § /1/ bekezdésében írt rendelkezésnek megfelelően az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 361. §-a alapján tartott nyilvános ülésen bírálta felül. A felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a büntető eljárásjogi szabályokat megtartotta. Az ügy ténybeli és jogi elbírálása szempontjából jelentős bizonyítékokat feltárta és értékelési körébe vonta. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységében logikai hiba, vagy következetlenség nincs.

A vádlottra egy névtelen bejelentő irányította a nyomozó hatóság figyelmét, mely szerint ő orvvadászattal foglalkozik. Azt a vádlott is elismerte, hogy egy rövid ideig magánál tartotta gépkocsijában a rendőrség által lefoglalt fegyvert, amelynek megszerzésére, tartására engedéllyel nem rendelkezett. A vádlottat 2006-ban a bíróság elítélte hasonló jellegű bűncselekmény miatt, így tudnia kellett, hogy lőfegyver megszerzése, tartása engedélyhez kötött. A megszerzéssel pedig a bűncselekmény befejezetté vált.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott, ezért a Be. 351. § /1/ bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése pedig megfelelő a büntető anyagi jog szabályainak. A vádlott felmentésére irányuló fellebbezés a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre, ugyanis az elsőfokú bíróság által megállapított és megalapozott tényállás megváltoztatása és a vádlott felmentése csak a bizonyítékok fellebbezési eljárásban meg nem engedett felülrértékelésének tilalma útján történhetne.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi tényezőket lényegében helyesen tárta fel.

A törvényszék észlelte, hogy az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára azt, hogy a bűncselekmény elkövetését beismerte. Megállapítható azonban, hogy elismerése nem terjed ki büntetőjogi felelőssége beismerésére és enyhítő körülményként csak a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás értékelhető. Ezért a törvényszék az enyhítő körülmények közül kirekesztette a beismerő vallomást. A vádlott többszörös visszaesőnek minősül, jelen eljárás tárgyát képező cselekményét korábbi feltételes szabadság próbaideje alatt valósította meg. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés éppen meghaladja a törvényi minimumot, azonban a középértéktől lényegesen elmarad. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság igen méltányos jogkövetkezményt alkalmazott fenti körülményekre figyelemmel a vádlottal szemben, ezért nem látott lehetőséget a szabadságvesztés büntetés enyhítésére.

Az ítélet rendelkező része a terhelt előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat hiányosan tartalmazza. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy ... 2013. augusztus 17. napjától 2013. augusztus 18. napjáig bűnügyi őrizetben volt. Ennek beszámításáról az elsőfokú bíróság nem rendelkezett és mivel a bíróság azon ügyben, melyben a vádlott bűnügyi őrizetben volt, felmentő rendelkezést alkalmazott és elzárást szabott ki, ezért a törvényszék a vádlott által őrizetben töltött időt a 2012. évi II. tv. (Szabs. tv.) 9. § /3/ bekezdése alapján az elzárásba számította be.

A szabadságvesztés büntetés-végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátást kizáró rendelkezésre, a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezések megfelelnek a büntető anyagi és eljárásjogi szabályoknak.

A törvényszék a fentebb kifejtett indokok miatt a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte, ezért a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 371. § /1/ bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - a rendelkező részben írt változtatással helybenhagyta, a részletesebb indokolást pedig a Be. 371. § /4/ bekezdése alapján mellőzte.

A törvényszék a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § /1/ bekezdése alapján állapította meg. A védelmi fellebbezés nem bizonyult eredményesnek, ezért nem lehetett a vádlottat a Be. 381. § /2/ bekezdése alapján e költség viselése alól mentesíteni, következésképpen azt a vádlottnak kell a Be. 338. § /1/ bekezdése alapján megfizetnie.

A harmadfokú eljárás Be. 386. § /1/ bekezdésében meghatározott feltételeinek hiánya miatt ezen ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

Balassagyarmat, 2015. év június hó 29. napján

dr. Lente István sk. a tanács elnöke
dr. Csonka Tibor sk. a tanács tagja, előadó
dr. Varga Zsolt sk. a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Z á r a d é k:

A Salgótarjáni Járásbíróság 1. B. 295/2014/35. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék 4. Bf. 71/2015/10. számú ítéletével - az abban írt változtatással - 2015. június 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Balassagyarmat, 2015. év június hó 29. napján

dr. Lente István sk
a tanács elnöke